

ת"פ 38785/01/23 - מדינת ישראל נגד ח' ק'

בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 38785-01-23 מדינת ישראל נ' ק'

לפני כב' השופטת זהר דולב להמן
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד אריאל סטרול

נגד

הנאשם ח' ק'
ע"י ב"כ עוה"ד שמעון אמיר

גזר דין

כתב האישום, הכרעת הדין והשתלשלות העניינים בתיק

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו ב-**איומים**, בהתאם לסעיף 192 ל-**חוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), **תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג**, בהתאם לסעיפים 380 ו-382(ג) ל-**חוק העונשין** ו-**תקיפת בת זוג**, בהתאם לסעיפים 379 ו-382(ב) ל-**חוק העונשין**.

2. לפי עובדות כתב האישום בהן הודה והורשע, הנאשם וגב' אורטל אזולאי (להלן: **המתלוננת**) היו בני זוג כ-4.5 שנים והתגוררו עם בנה הקטין בדירה באשדוד (להלן: **הדירה**). הנאשם הודה בביצוע שני אירועי אלימות כלפי המתלוננת, כמפורט להלן:

האירוע האחרון החל שלושה ימים עובר ל-12.1.23, במהלכם ניטש ויכוח בין הנאשם למתלוננת על רקע מצבם הכלכלי. ב-12.1.23 בשעות הצהריים, בדירה, שאל הנאשם את המתלוננת האם ניתקה לו את הקו במכשירו הסלולרי ואמר למתלוננת "יש לך רבע שעה לעוף מפה". לאחר מכן, המתלוננת עזבה את הדירה יחד עם בנה. בהמשך, בשעות הערב, לאחר שהמתלוננת וידאה שהנאשם לא נמצא בדירה, היא חזרה יחד עם בנה לדירה ונעלה את דלת החדר.

למחרת, ב-13.1.23 בבוקר בדירה, לשאלת הנאשם למעשיה בדירה - השיבה המתלוננת כי היא מתגוררת בדירה. בתגובה אמר "תקחי את הילד לבית הספר ואת לא חוזרת לכאן". המתלוננת הבהירה לנאשם כי היא לא מתכוונת לעזוב את הדירה באופן מידי, מאחר שזכויותיה שוות לשלו.

בשעה 20:30 או בסמוך לכך, שוחחו הנאשם והמתלוננת על מערכת היחסים ביניהם במרפסת הדירה. המתלוננת הניחה ידיה על ברכי הנאשם ושאלה "למה אתה מתנהג ככה?", בתגובה איים הנאשם "בלי ידיים אם את תגעי בי עוד פעם אני מעיף אותך מהמרפסת", אחז בצווארון חולצתה בשתי ידיו, טלטל אותה, דחף והפיל אותה לרצפה.

בעודה שכובה על הרצפה, סטר הנאשם בפניה 3 פעמים. המתלוננת ניסתה לקום מהרצפה, הסתחררה ונפלה שוב ואמרה לנאשם שהיא תזמין משטרה. הנאשם שב ותקף את המתלוננת בכך שאחז בצווארון חולצתה, הצמידה אליו ואמר "נו בואי קומי קומי". המתלוננת הסתגרה בחדר בדירה והזמינה משטרה.

כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות אדמומיות בלחיים ושריטות בצוואר

(להלן: **האירוע האחרון**).

כ-4 שנים עובר לאירוע האחרון, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר בפניה (להלן: **האירוע הראשון**).

3. כתב האישום הוגש ביום 16.1.23. בחלוף כ-5 חודשים, ב-20.6.23, הוצג הסדר טיעון במסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן, הנאשם הופנה לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו ושנו תנאי השחרור שלו. ב-21.6.23 קבעה כב' הש' בונדה כי הטיעונים לעונש ישמעו ביום 7.1.24 בפניה, אולם מספר חודשים לאחר מכן הועבר התיק לשמיעה לפני במועד בו מותב זה לא דן בתיקי תביעות לכיש והדין נדחה ביום 1 ליום 8.1.24. במועד זה נעתרתי לבקשת ההגנה והדין נדחה ל-15.4.24 לקבלת תסקיר משלים וחוות דעת הממונה על עבודות השירות. בתום שמיעת הטיעונים לעונש נקבע מועד למתן גזר הדין ביום 9.5.24. במסגרת הטיעונים לעונש עתרה ההגנה לאמץ את המלצת שירות המבחן לביטול ההרשעה. אמנם **"אי הרשעה אינה עונש"** ו-**"שאלת אי הרשעה היא שאלה עצמאית ונפרדת אשר נבחנת במחוזותינו בהתאם לתנאי הלכת כתב"** [ראו רע"פ 3195/19 אגוזי נ' מדינת ישראל (4.7.19)]. ההדגשות במקור - זד"ל] - אולם מצאתי לנכון לדון בנושא זה לאחר קביעת המתחמים וההתייחסות לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

קביעת מתחמי העונש ההולמים

4. הנאשם הורשע בריבוי עבירות כלפי אותה מתלוננת, שבוצעו על רקע דומה של מערכת יחסים עכורה בין השניים וקיימת ביניהם זיקה. עם זאת, בהתאם להוראת תיקון 113 ל-**חוק העונשין**, ל"**מבחן הקשר ההדוק**" שנקבע ב-ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14) (להלן: **הלכת ג'אבר**) והפסיקה המאזכרת את **הלכת ג'אבר**, לרבות ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.15) (להלן: **פס"ד דלאל**) - אני קובעת כי לא מתקיים בין האישומים "**הקשר ההדוק**" שנקבע ב-**הלכת ג'אבר**. לא מדובר ב-"**תכנית עבריינית אחת**". שני האירועים נפרדים במספר נתונים: ראשית, פערי הזמן - אירוע תקיפת המתלוננת בכך שסטר בפניה התרחש כ-4 שנים עובר לאירוע תקיפה הגורמת חבלה של ממש למתלוננת והאיומים עליה. בנוסף, קיימת הסלמה במעשי הנאשם כלפי המתלוננת. האירועים נבדלים גם בנסיבות ביצועם, למעט זהות המתלוננת, נסיבות שיפורטו בהרחבה בהמשך. משכך, מצאתי כי יש לקבוע 2 מתחמים נפרדים. לצד זאת, בהינתן קיום חפיפה מסוימת במהות הערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה ובנסיבות ביצוע העבירות - מצאתי כי יש לאחד סקירתם. לכך גם יש להוסיף כי קיים חוט מקשר בין העבירות, בסיבות שהביאו את הנאשם לביצוען ובזהות קורבן העבירות. חפיפה זו לא מצדיקה קביעה כי מדובר באירוע אחד, אך מאפשרת סקירת הקריטריונים במאוחד [ראו והשוו **פס"ד דלאל**]. משכך אתיחס במאוחד לאמות המידה ואבני הבוחן בהן התחשבתי בקביעת מתחמי העונש ההולמים בהתאם לסעיף 40ג(א) ל-**חוק העונשין**:

א. מקובלת עליו טענת ב"כ המאשימה כי במעשיו בשני האירועים פגע הנאשם **בערכים המוגנים** של שמירה על שלמות הגוף, הכבוד, הביטחון האישי, שלווה הנפש ושלמות התא המשפחתי. על הצורך בהגנה על ערכים אלו עמדה הפסיקה לא אחת. כך לדוגמה, ברע"פ 538/21 **פלוני נגד מדינת ישראל** (4.2.21) נקבעו דברים הרלוונטיים גם לענייננו -

"תופעת אלימות במשפחה היא תופעה נפסדת הפוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון, כבודן ושלמות גופן של נשים, בתוך ביתם, מבצרם... בהתאם לכך, נדרשת ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מנקיטת אמצעי אלימות כלפי בני משפחתם".

בנוסף להגנה על שלווה הנפש, עבירת האיומים באה לצורך **"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמה"** וכן להגן על ערכי האוטונומיה ועל **"חופש הפעולה והבחירה"** [ראו ע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פד"י מג(3) 373 (להלן: **הלכת ליכטמן**)]. עמדה על כך כב' הש' ביניש (כתוארה אז) ב-רע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל** (4.1.06), תוך הפניה בהסכמה לקביעת כב' הש' גולדברג ב-**הלכת ליכטמן**.

ב. **מידת הפגיעה בערכים החברתיים משמעותית**. חומרה מיוחדת נודעת לעבירות אלימות כלפי בני משפחה, שכן **"הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי..."**. גם נפיצות עבירות אלו והצורך להגן על קורבנות האלימות במשפחה מלמדים אף הם על עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים [ראו והשוו ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07), אליו הפנה ב"כ המאשימה]. על עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים עמדה הפסיקה לא אחת. לעניין זה יפה קביעת כב' השופט ג'ובראן ב-רע"פ 792/10 **מדינת ישראל נגד פלוני** (14.2.11) -

"עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות שרוי התוקף בקונספציה שגויה, לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו היתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית".

ג. בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** מלמדת על קשת רחבה של ענישה, כאשר סוג העונש ומשכו תלוי באופי האלימות, תדירותה, תכיפותה, עוצמת הפגיעה ונסיבות ביצוע העבירות. במהלך הטיעונים לעונש כל צד הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו ועליה הוספתי פסיקה. כל מקרה לנסיבותיו ויש לאבחן המקרים השונים לענייני של הנאשם שלפניי באותם מקרים בהם מדובר בנסיבות חמורות מאלו שלפניי. קיימים גם מקרים בהם הנסיבות חמורות פחות מאלו שלפניי וגם לגביהם יש לערוך את ההתאמות הנדרשות. לצד זאת, מהפסיקה ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת לקביעת המתחם, הכל כמפורט להלן -

(1) רע"פ 1007/22 **פלוני נגד מדינת ישראל** (23.3.22), אליו הפנה ב"כ המאשימה - בגין הרשעתו, לאחר שמיעת ראיות, ב-**איומים** ו-**תקיפת בת זוג הגורמת חבלה**, נקבע מתחם 9-18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל הערעור ועונשו הועמד על 19 חודשי מאסר בפועל (חלף 21). הופעלו שני מאסרים מותנים בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר, כך שסך הכל הושתו 24 חודשי מאסר בפועל (חלף 26), לצד ענישה נלווית, שכללה ₪ 20,000 פיצוי.

* ענין זה חמור מענייננו הן בנסיבות ביצוע העבירה והן בנסיבות האישיות, שכן שם דובר במי שלא הודה ואשר לחובתו עבר, שכלל 2 מאסרים מותנים חבי-הפעלה. לצד זאת ניתן להקיש מהמתחם לענייננו.

(2) רע"פ 977/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.2.16), אליו הפנה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהודה והורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג, היזק לרכוש במזיד (3 עבירות) ואיומים (2 עבירות). נקבע מתחם 12-36 חודשי מאסר לריצוי בפועל. המבקש הכה את זוגתו בפני, משך בשיערה ובעודה שרועה על הרצפה בעט בה והכה אותה. לחובתו עבר פלילי מכביד, הכולל הרשעות בעבירות שונות, שהפר את תנאי שחרורו מספר פעמים במהלך מעצרו. בית המשפט התחשב בכך שהמבקש הודה במעשיו, לקח אחריות, השתלב (הגם שבאופן חלקי) בהליך שיקומי והשית 24 חודשי מאסר בפועל, בניכוי 21 ימי מעצרו, לצד מאסר מותנה. בערעור נקבע שלא היה מקום לזקוף לחובתו את ההפרות שביצע בתנאי שחרורו ומשכך הופחת העונש ל-18 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

* נוכח הדמיון במעשים ובעבירות ניתן להקיש מהמתחם אף לענייננו. לצד זאת, קיים שוני משמעותי בנסיבות האישיות, ומשכך אין מקום לגזור מעונשו לענייננו.

(3) רע"פ 7720/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.11.12) (להלן: **ענין פלוני**), אליו הפנה ב"כ הנאשם - נדחה ערעור על פסק הדין במסגרתו התקבל ערעור המדינה. המבקש הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית, איומים, תקיפה בנסיבות מחמירות, תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש. נקבע כי נוכח חומרת מעשיו של המבקש, קיים עניין ציבורי המחייב הרשעתו, דווקא בשל תפקידיו הציבוריים כמחנך וסגן בית ספר ואף כמי שפעל בעבור נוער בסיכון והחברה בכלל. הושתו 200 שעות של"צ, מאסר מותנה ו-18 חודשי צו מבחן. בהמשך הושעה המבקש מתפקידו על ידי נציב שירות המדינה. חרף התסקירים החיוביים והפגיעה בתעסוקתו - נותרה ההרשעה על כנה, תוך שנקבע כי בית המשפט המחוזי איזן בצורה נאותה בין חומרת המעשים לבין נסיבותיו.

* **ענין פלוני** חמור מענייננו הן בריבוי העבירות והן בריבוי הקורבנות. לצד זאת, קיים שוני בנסיבות האישיות, לרבות בתרומה המשמעותית של המבקש ב-**ענין פלוני** לציבור. המבקש ב-**ענין פלוני** שימש כמחנך וכסגן מנהל בית ספר, מילא שורת תפקידים בצה"ל והקים בהתנדבות מרכז יום לנוער בסיכון ללא תמורה, בו פעל שנים רבות. עובר להרשעתו עבד מספר שנים בגוף ממלכתי. המבקש טיפל בבנו שסבל מבעיות רגשיות קשות, עבר הליך טיפול פרטני וזוגי ואבדן הפרנסה השליך על מצבה הכלכלי של המשפחה כולה.

4) ע"פ (מחוזי-ב"ש) 5051-06-22 **כהן נ' מדינת ישראל** (6.7.22) - בעקבות חזרת המערער מערעורו על הכרעת הדין, נמחק הערעור על ת"פ (שלום-ב"ש) 10156-05-21 **מדינת ישראל נ' כהן** (23.5.22), אליו הפנה ב"כ המאשימה (להלן: **ענין כהן**). בעבירות איומים ותקיפת בת זוג שגרמה לחבלה של ממש (המטומות על צווארה שנגרמו מחניקה) - נקבע מתחם 12-30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. על משלחובתו עבר פלילי, לרבות באלימות כלפי נפגעת העבירה, ואשר היה נתון בהליך טיפול בבית המשפט הקהילתי במועד ביצוע העבירות - הושתו 22 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי.

* עניינו של הנאשם בתיק שלפני שונה הן מבחינת העושה והן מבחינת המעשה. חומרת מעשי הנאשם ב- **ענין כהן** עולה על זו שלפניי וקיים שוני בנסיבותיהם האישיות, לרבות העבר הפלילי והמצב הרפואי. משכך לא ניתן לגזור גזירה שווה מ-**ענין כהן** לענייננו. עם זאת, ניתן להקיש לענייננו לגבי המתחם (שיהיה נמוך מזה שנקבע ב-**ענין כהן**) ואף מיקום הנאשם במתחם (שאף הוא נמוך מזה שנקבע שם).

5) עפ"ג (מחוזי-מרכז) 17465-12-21 **פרברוב נ' מדינת ישראל** (20.2.22) - נדחה ערעור על גזר הדין ב-ת"פ 72801-12-19 **מדינת ישראל נ' פרברוב** (10.11.21), אליו הפנה ב"כ המאשימה (להלן: **ענין פרברוב**). בדחיית הערעור אושר מתחם 15-30 ו-22 חודשי מאסר, שהושתו על מי שבמסגרת הסדר טיעון, הודה בכתב אישום מתוקן, בשתי עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ובאיומים, בשני אישומים נפרדים.

* גם **ענין פרברוב** חמור מזה שלפניי, הן מבחינת כמות העבירות והן מבחינת הנסיבות האישיות וההליך הטיפולי.

6) עפ"ג (מחוזי-מרכז) 24733-06-19 **בדיר נ' מדינת ישראל** (11.11.19) (להלן: **ענין בדיר**), אליו הפנה ב"כ המאשימה - המערער חזר בו מהערעור ובכך אושר מתחם 12-24 חודשי מאסר בפועל בגין תקיפת בת זוג שגרמה חבלות של ממש בפניה ובגופה של המתלוננת. מדובר היה בתקיפה שנמשכה גם לאחר שהמתלוננת נשכה את המערער. הושתו 10 חודשי מאסר בפועל בחריגה לקולא מטעמי שיקום, בשים לב להמלצות שירות המבחן, הדרך הטיפולית שעבר ולנסיבותיו, לרבות התקופה בה היה בתנאים מגבילים.

* גם **ענין בדיר** חמור מזה שלפניי, הן מבחינת נסיבות ביצוע העבירות והן מבחינת הנסיבות האישיות וההליך הטיפולי.

7) עפ"ג (מחוזי-מרכז) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.20) (להלן: **ענין אלולו**), אליו הפנה ב"כ המאשימה - נדחה ערעור על גזר הדין, בו נקבע מתחם הנע ממספר חודשי מאסר עד 18 חודשי מאסר. במהלך ויכוח עם ארוסתו על רקע היעדרותה מהבית, סטר לה המערער בפניה והיא התרחקה ממנו. המערער תפס בידה, משך אותה לכיוונו, הפילה ארצה, הכה אותה בכל חלקי גופה בידי, כשהיא שרועה על הקרקע. כששוב התרחקה ממנו, אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. מהתסקירים עלה כי המערער לא שיתף פעולה בהליך טפולי, החזיק בעמדות נוקשות, הנותנת

לגיטימציה לאליונות כלפי נשים, התקשה להבין הפסול במעשיו וקיים סיכון גבוה להישנות עבירות. בנוסף, לחובתו עבר בעבירות אלימות שונות ובעבירות נוספות. הושתו 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ו-5,000 ₪ פיצוי למתלוננת.

* **ענין אלולו** אף הוא חמור מזה שלפניי, הן מבחינת נסיבות ביצוע העבירות והן מבחינת הנסיבות האישיות, לרבות העבר הפלילי ואי-ההירתמות להליך טיפולי.

(8) ע"פ (מחוזי-ב"ש) 2455-09-11 **פלוראה נ' מדינת ישראל** (7.12.11) (להלן: **פס"ד פלוראה**) - התקבל ערעורו של מי שהורשע בתקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות הגורמת חבלה של ממש, איומים ותקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות ובוטלה הרשעתו. נקבע כי המערער "**הפיק הלקח הראוי**" והתחשב בעמדת אשתו, הקשר החיובי בין בני הזוג והרצון לשקם את הקשר, החשש כי "**הרשעה עשויה למוטט ולפגוע בהליך השיקומי שהמערער עבר**", כן "**עלולה להכשילו בקידום תעסוקתי**" וכפועל יוצא "**עלולה ההרשעה לפגוע קשות בקשרי המשפחה, ביחסים בין המתלוננת והמערער**". נקבע כי "**אין ספק שקיים אינטרס ציבורי בהקעת מעשי אלימות במשפחה ואולם בד בבד קיים אינטרס לציבור, לא פחות חשוב, בשיקום המערער ומשפחתו**".

(9) ת"פ (מחוזי-נצ') 46974-05-12 **מדינת ישראל נ' ג'ודי אנדריא** (31.1.13), אליו הפנה ב"כ הנאשם - בגין הרשעתו, על פי הודאתו, בתקיפת בת זוג, אימץ בית המשפט הסדר טיעון מוסכם בין הצדדים, שהתבסס על המלצות התסקיר, הודייתו, חרטותו ודברי אשתו שסלחה לו. על מי שהיה נעדר הרשעות קודמות הושתו מאסר מותנה והוא הועמד למבחן לשנה. בהתחשב בתקופת מעצרו הארוכה, לא הושת על הנאשם קנס.

(10) ת"פ (שלום-נצ') 4582-02-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.10.14), אליו הפנה ב"כ הנאשם - בגין הרשעתו בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש במזיד ואיומים, שבוצעו בתקופות שונות במהלך הריונה ולאחריו - נקבעו 3 מתחמים, האחד ממספר חודשי מאסר עד שנת מאסר והאחרים ממאסר מותנה עד מספר חודשי מאסר. נוכח שיתוף הפעולה של הנאשם עם ההליך הטיפולי, המפחית סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, נקבע שהיה מקום לחרוג מהמתחם החמור מבין ה-3 ולכן הושתו מאסרים מותנים, התחייבות ו-18 חודשי מבחן.

(11) ת"פ (שלום-פ"ת) 11035-02-09 **מדינת ישראל נ' עיסא** (16.9.10) - בגין הרשעתו באיומים, הפרת הוראה חוקית, תגרה ושתי עבירות תקיפה בנסיבות מחמירות - אימץ בית המשפט הסדר טיעון והשית מאסר על תנאי, צו של"צ וצו מבחן, נוכח הירתמותו הכנה להליך טיפול ממושך ואינטנסיבי.

(12) ת"פ (שלום-עכו) 2293/06 **מדינת ישראל נ' סימנדויב** (3.12.07) - בוטלה הרשעה בתקיפה חבלנית של בת זוג בעת שהיתה בחודש השני להריונה וגרם לחבלות בפניה, תוך התחשבות בהודאתו, עברו הנקי, שילובו בקבוצה טיפולית, שיתוף הפעולה ונכונותו להליך טיפולי ארוך טווח. הושתו צו

של"צ וצו מבחן.

13) ת"פ (שלום-ב"ש) 651/09 **מדינת ישראל נ' אלקרעאן** (5.7.10) - בגין הרשעתו בתקיפת בת זוג שגרמה לחבלות ואיומים - הושתו מאסר מותנה, התחייבות, צו מבחן, צו של"צ ופיצוי. בית המשפט התרשם כי הנאשם רכש מודעות והביע תקווה שימנע בעתיד מאלימות כלפי בת הזוג, בהתבסס על המלצת שירות המבחן.

ד. בפסיקה העובר כחוט השני הקביעה בדבר חשיבות ה-**נסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, כאמור בסעיף 40 יט ל-**חוק העונשין**, כמפורט להלן -

1) מדובר באירוע שתחילתו על רקע מערכת יחסים עכורה בין בני הזוג. אמנם מקובלת עליו טענת ההגנה, לפיה תקיפת המתלוננת לא הייתה מתוכננת - אולם לא ניתן להתעלם מכך שהמשך תקיפתה, בעודה שרועה על הרצפה, מלמדת על כך שלא מדובר באירוע נקודתי, כפי שביקשה ההגנה לטעון. בהקשר זה מקובלת עליו גם טענת ב"כ המאשימה, כי בהינתן התקיפה הקודמת, גם לא מדובר באירוע חד פעמי.

2) לכל אלו יש גם להוסיף כי מדובר באירוע אשר למעשה נמשך מספר ימים, תחילתו בויכוח בין בני הזוג על רקע מצבם הכלכלי, המשכו בדרישת הנאשם מהמתלוננת לצאת מהדירה עם בנה הקטין, דרישה אשר חזר עליה הן ב-12.1.23 והן ב-13.1.23, בהמשך איום קשה על המתלוננת בתגובה לניסיונה לפייס את הנאשם, כעולה מסעיף 5 לעובדות כתב האישום בהן הודה ולבסוף התקיפה הקשה, שנמשכה גם כשהיתה שרועה על הרצפה, כאמור לעיל.

3) הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות הן מצבם הכלכלי הקשה, מורכבות מערכת היחסים הזוגית, אשר אף מדברי המתלוננת כללה אלימות הדדית, שבאה לידי ביטוי בדחיפות וסטירות ואלימות מילולית. בנוסף, כעולה מדברי הנאשם, מערכת היחסים בין השניים עלתה על שרטון גם בשל יחסה של המתלוננת אל ילדיו ולהגעתם לדירה בה התגוררו השניים. בדבריו לשירות המבחן מסר הנאשם, כי בבוקר האירוע המתלוננת לא הפסיקה להתקשר ולשלוח לו הודעות, אך מכיוון שהיה עסוק בעבודה לא היה זמין לענות. מספר שעות לאחר מכן ראה שהשיחות והאינטרנט במכשיר הטלפון שלו מנותקים. כשחזר לביתם ניסה להבין את פשר העניין אך המתלוננת הסתגרה בחדר ולא רצתה לדבר עימו. האירוע התרחש ביום שישי, והוא הלך לישון ובשעות הערב התעורר, יצא למרפסת והדליק סיגריה, על אף שהוא לא מעשן בשבת. המתלוננת יצאה למרפסת ורבה עימו על כך שעישן כשהם שומרי שבת. הנאשם כעס מאוד על מה שהמתלוננת עשתה בבוקר. מאחר שרצה לשבת לבד, אך המתלוננת המשיכה לצעוק - איבד את עשתונותו ודחף אותה, מה שהוביל לנפילתה. לדבריו, בתקופה הסמוכה לעבירות נטה לעצבנות וההתנהגות אגרסיבית, בין היתר בשל היחסים המתוחים בינו לבין המתלוננת סביב הגעת ילדיו לביתם. הריבים הפכו טעונים וכללו אלימות מילולית מצד שניהם. לדבריו, מצבו הרגשי, שעת הלחץ והעצבים הם שהובילו להתנהגותו האלימה ולפגיעה במתלוננת.

(4) הנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירות הוא רב. לא אחת עדים אנו לתוצאות הקשות, רגשיות ופיזיות, של אלימות במשפחה. במקרים לא מעטים עבירות אלימות בכלל, ואלימות במשפחה בפרט, גורמות לפגיעות גוף ואף אבדות בנפש.

(5) הנזק שנגרם מביצוע העבירות לא מבוטל. מעבר לחבלות של ממש, שכללו אדמומיות בלחיים ושריטות בצוואר - נקל לשער את עוצמת הפחד והבושה שחשה המתלוננת בעת האיומים והתקיפה הקשה שעברה בביתה, מבצרה, לאחר שקודם לכן גורשה מביתה על ידי הנאשם.

מתחמי העונש ההולמים

5. תוך התחשבות במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן אני קובעת כי מתחם העונש ההולם באירוע האחרון הוא **9-18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, הכוללת מאסרים מותנים ועיצומים כלכליים**. מתחם העונש ההולם באירוע הראשון **נע מענישה צופה פני עתיד עד מספר חודשי מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות**.

6. בית המשפט העליון קבע דרך חישוב הפיצוי בהליך הפלילי, כמצוות סעיף 77(א) ל-**חוק העונשין** ב-ע"פ 7186/19 טובי נ' **מדינת ישראל** (8.1.20): "**... אין למצות במסגרתו את הנזק הכולל שנגרם לנפגע העבירה, ויש לתחמו. פיצוי זה הריהו 'עזרה ראשונה' הניתנת לנפגע העבירה בתום ההתדיינות בפלילים. בצד אותה 'עזרה ראשונה' עומדת האפשרות להגיש בנפרד תביעה אזרחית נגד העבריין, בגין מלוא נזקי קרבן העבירה**".

נסיבות אישיות של הנאשם

7. בגזירת העונש המתאים לנאשם התחשבתי, בהתאם לסעיף 40ג(ב) ל-**חוק העונשין**, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא ל-**חוק העונשין**, כפי שפורטו בטיעוני ההגנה לעונש, בתסקירים ובדברי הנאשם, כמפורט להלן:

(1) **נסיבות חייו של הנאשם** - הנאשם כבן 49, גרוש ואב לשני ילדים בגילי 9 ו-11. הנאשם גר כיום עם אמו במעצר בית, ממנו יכול לצאת בליווי אמו וארבעת אחיו.

משפחת מוצאו מנתה זוג הורים ו-8 אחים, כאשר הנאשם הוא הבכור. לפני כעשור, נפטר אביו ממחלה. אמו בשנות ה-70 לחייה, עקרת בית. לדבריו, אביו, שאחריות הפרנסה הייתה מוטלת על כתפיו, עבד שעות רבות ודאג לכל צרכיו החומריים, אך נעדר יכולת לתת מענה רגשי. בהיותו האח הבכור לקח על עצמו תפקיד הורי באמצעותו טיפל באחיו הקטנים, חינך אותם, דאג לצרכיהם ושימש עבורם דמות הורית. אחיו מנהלים אורח חיים תקין, למעט אח אחד שהיה מעורב בעבירות איומים, אלימות כלפיי עובדי ציבור וסמים.

הנאשם נישא לראשונה בשנת 2011, כשהיה בן 36. מקשר זה נולדו שני ילדים אשר מתגוררים כיום עם אמם

באשדוד והנאשם מתראה עימם במסגרת הסדרי הראייה. היו נשואים 5 שנים. תיאר פערים במצב הכלכלי בינו לבין בת הזוג והיותו עסוק בענייני עבודה באופן אינטנסיבי מתוך תחושת מחויבות לתפקידו כמפרנס ואב המשפחה. גרושתו יזמה את הליך הגירושים בשל התנהגות תוקפנית מצידו. על אף רצונו לשקם את התא המשפחתי ולקיים הליך של שלום בית, הדבר לא צלח. הנאשם תיאר תפקוד חיובי כאב, לרבות התמדה וחשיבות המפגשים עבורו.

כעולה מ-**ט"ל/3**, בשנת 2014 סבל בנו של הנאשם מקשיים רגשיים, קשיי ריכוז ומוסחות. הוגדר לו טיפול למשך 8 חודשים. טופל בריטלין ואטנט. לא נמסר עדכון לגבי מצבו כיום, בחלוף כ-6 שנים.

(2) **התנהגותו החיובית ותרומתו לחברה** - הנאשם סיים 12 שנות לימוד, בעל תעודת בגרות מלאה, שירת שירות צבאי מלא. לאחר שחרורו, בעת שהחל לימודי ראיית חשבון, נקרא לשירות מילואים ובהמשך לשירות קבע בתפקיד קצין ניהול קורס ומפקד פלוגה של מפקדה במתקן אדם. שירת 7 שנים בשירות קבע. לאחר שחרורו, עבר קורס אבטחת אישים ועבד כמנהל חברות שמירה במשך כ-9 שנים. בתקופת מגפת הקורונה עבר כמנהל מסעדה במשך כשנתיים ולאחר מתקן בתחום הנדל"ן. הנאשם עבר תאונת עבודה לפני כ-8 חודשים במסעדה בה עבד, אשר בעטיה כיום לא עובד ועובר טיפולי פיזיותרפיה. בשל קשיים לעמוד בתשלומי המזונות באופן סדיר, נפתח תיק הוצל"פ והוא עושה מאמצים לעמוד בתשלומים.

(3) **הקשר עם המתלוננת** - הנאשם מכיר את המתלוננת מגיל הנעורים על רקע קשר משפחתי רחוק, שבא לידי ביטוי במפגשים באירועים משפחתיים. כשנתיים לאחר גירושיו חידשו את הקשר, כשילדיהם למדו יחד במסגרת חינוכית והחלו בקשר זוגי, במהלכו עברו לגור יחד עם שני ילדיה של המתלוננת בדירה שכורה למשך 5 שנים. על אף שמנהל אורח חיים דתי, הוא והמתלוננת לא נישאו על רקע חששה לאבד זכויותיה כאם חד הורית. הנאשם תיאר קשר זוגי עם עוצמות רגשיות גבוהות, שמרבית הוויכוחים והריבים היו סביב ילדיו, ובעיקר כשהיה מביא אותם לבית והם היו נשארים לישון. המתלוננת פחות אהבה את נוכחות ילדיו בבית, מה שהוביל לקושי תקשורתי ביניהם וחילוקי דעות, אשר כלל גם התנהגות אלימה מצידו באופן מילולי ורגשי.

(4) **עמדת המתלוננת** - כבת 46, גרושה ואם לשני ילדים בגילי 11 ו-20. עובדת כמלואת משפחות בתכנית מטעם השירותים החברתיים באשדוד. מתגוררת אצל הוריה באשדוד. גם המתלוננת סיפרה כי היא הכירה את הנאשם מגיל צעיר על רקע הקשר המשפחתי כאמור. לאורך השנים לא היה קשר אישי, אלא מפגשים באירועים משפחתיים באופן אקראי. הקשר הפך לזוגי כ-6 שנים קודם לאירוע האחרון, כשילדיהם למדו באותה מסגרת חינוכית. כעבור כשנה עברו לגור יחד. שירות המבחן התרשם מעוצמות רגשיות בקשר הזוגי, כשברקע מורכבות להתמודד עם בנייה של תא זוגי ומשפחתי, בהיותם הורים לילדים מנישואים קודמים, וכן קשיים כלכליים ובעבודה במהלך תקופת הקורונה. לדברי המתלוננת, פנו לטיפול זוגי שנמשך כשנה על רקע המתוחות בשל היעדר הסדרי ראייה מסודרים עם גרושתו והקשיים הכלכליים עמם התמודדו. לאחר החלטה שיפוטית לגביי זמני שהות, חלה רגיעה והקשר הפך לחיובי יותר. לדברי המתלוננת, הייתה אלימות פיזית הדדית ברף הנמוך בעבר, דבר שבא לידי ביטוי בדחיפות וסטירות, בעיקר בעקבות ויכוחים שהסלימו ביניהם. המתלוננת תיארה את הנאשם כאב מסור וטוטאלי לילדיו, תוך ביטול עצמי והשקעה בקשר הרגשי

עימם. לדבריה, לאחר מעצרו, ילדיו עברו משבר משמעותי. שירות המבחן התרשם מתחושות של אשמה וכאב על מעצרו של הנאשם, מצבו ומצב ילדיו. המתלוננת מסרה כי גם היא נעצרה אך לאחר חקירה נוספת שוחררה. שירות המבחן התרשם מתחושות טראומתיות של המתלוננת, אשר מטופלת במרכז למניעת אלימות באשדוד. המתלוננת תיארה תחושת אובדן על פירוק התא הזוגי והבית בו התגוררו, ושירות המבחן התרשם מתלות רגשית של המתלוננת בנאשם. המתלוננת תיארה תחושה של פחד בעת התנהגותו האלימה אך מסרה כי היום לא חוששת מפניו, לא דיברה איתו ולא ראתה אותו במשך כשנה ודואגת לשלומו.

(5) **נטילת האחריות - הנאשם הודה בביצוע העבירות מיד עם מעצרו, שב והודה בביצוע גם בבית המשפט וגם בפני שירות המבחן. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, נטל עליהם אחריות מלאה ושיתף פעולה עם הליך טיפולי במרכז למניעת אלימות במשפחה. שירות המבחן התרשם מתחושות בושה עקב התנהגותו האלימה, הקשורה לתחושות של כעס, השפלה והעדר יכולת לספק את בת זוגתו מבחינה רגשית וכלכלית. לצד זאת, כעולה מתיאור הסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירות באירוע האחרון, הנאשם מצמצם מחומרת מעשיו, ומגולל חלק מהאשמה אל פתחה של המתלוננת.**

בדבריו לעונש שב הנאשם והביע צער וחרטה על מעשיו וכלשונו "במהלך השנה האחרונה אין יום, אין שנייה שאני לא מתחרט על הצעד שעשיתי, ... אם הייתי יכול להעביר את הגלגל לאחור ולשנות את הדברים, מאותו יום ששי 13.1.23 השתנו לי כל החיים - לקחו לי את הבית, לקחו לי את האישה, טעיתי ואני מבקש סליחה... אני בוש ונכלם, ... כל הסיבות שבעולם הן מבחינה כלכלית והן מבחינה נפשית והן מבחינת לחץ לא יבואו וישמשו כתירוץ לעולם על הרמת יד... אני מבקש סליחה מכל הלב, בראש ובראשונה מאורטל והשנייה מהקדוש ברוך הוא, אם יש דבר אחד שאוכל אותי מבפנים זה העניין של הגאווה, אני בא ויורד ומבקש אלף סליחות גם מבחינת התורה וגם אני יודע שעל החטאים שאני עשיתי ואני משלם היום ואני מבקש בכל לשון של בקשה לבוא לקראתי ולתת לי להמשיך בצורה, אני קיבלתי את העונש בעצם הנוכחות שלי בבית המעצר, בעצם השנה שאני לא..., אני גר אצל אמא שלי,..."

(6) **מאמציו לחזור למוטב - הנאשם החל טיפול פרטני במרכז למניעת אלימות במשפחה באשדוד ב-31.10.23. הגיע לכלל הפגישות, שיתף פעולה, הביע מוטיבציה גבוהה לטיפול, כאשר להתרשמות גורמי הטיפול מדובר במוטיבציה פנימית ולא חיצונית הקשורה להליך המשפטי. הנאשם נרתם מההליך הטיפולי, אשר חשוב עבורו, ומבקש להמשיך בו. בתסקיר מיום 24.12.23 הומלץ על העמדת הנאשם בצו מבחן לשנה, במסגרתו ימשיך את הטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה. זאת לצד של"צ בהיקף של 180 שעות. על דברים דומים חזר שירות המבחן גם בתסקירו מיום 7.4.24.**

(7) **הסיכון להישנות התנהגות בתחום האלימות הזוגית היא בינונית - להתרשמות שירות המבחן בעתות לחץ ומצוקה בקשרים זוגיים הנאשם מתקשה לשלוט בכעסיו ופועל בצורה אלימה. כיום מבין את חומרת התנהגותו ומכיר בחשיבות הטיפול עבורו. ביטא הבנה לנזקקות טיפולית, מעוניין להמשיך ולהתמיד בטיפול**

וחש כי החל לערוך שינוי בהתנהגותו.

הגם שלהתרשמות שירות המבחן, אין לנאשם דפוסים עבריינים והוא בעל יכולות ושאיפות מקדמות לעתיד, השתלב בטיפול מתוך רצון אמיתי, במטרה לשפר את דרכי התקשורת שלו במערכות יחסים בין אישיות וויסות כעסים - התרשם שירות המבחן כי הנאשם מאופיין בדפוס תקשורת בלתי בשלים ואימפולסיביים ובמצבי דחף ותסכול מתקשה לווסת דחפיו ומגיב באימפולסיביות ולכן קיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות הזוגית בעתיד.

8) **חלופי הזמן** - חלפה כשנה ו-3 חודשים מהאירוע האחרון וכ-5.5 שנים מהאירוע הראשון.

9) **הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק.**

עתירת ההגנה לביטול ההרשעה ושיקולי שיקום

8. בסעיף 7 לפסק דינה ב-ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל (להלן: הלכת כתב)**, קבעה כב' הש' דורנר, כי **"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל"** [ההדגשות לא במקור - זד"ל]. הגם שכאמור לעיל הרשעה אינה עונש, הבחינה אם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, בהתאם לסעיף 40ד ל-**חוק העונשין**, כרוכה בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא ל-**חוק העונשין** ואף בשיקולים במסגרתם נבחנת סוגית ביטול ההרשעה.

9. **באשר לסוג העבירות ושיקולי ענישה** - עבירות אלימות במשפחה הן, כפי שקבעה כב' הש' אבידע ב-פס"ד פלוראה **"המדובר בעבירות בזווית שמקומן לא יכירן בחברה נאורה. הבסיס לחומרה הרבה שבה החברה, ובעקבותיה החקיקה והפסיקה רואים בחומרה עבירות אלימות במשפחה, עומד הערך העליון של קדושת המשפחה, שלמות המשפחה, וביטחונם המלא של כל בני המשפחה"**. בפסיקה עניפה של בית המשפט העליון נקבע, כי נדירים המקרים בהם ניתן יהיה להורות על ביטול הרשעה בעבירות אלימות במשפחה, שכן - **"לאור המגמה הכללית להחמיר בענישתם של מבצעי עבירות אלימות ואימים בתוך המשפחה, לא ניתן להורות... על ביטול הרשעתו של המבקש"** [רע"פ 5431/15 פלוני נ' מדינת ישראל (24.8.15); רע"פ 547/21 סיטניק נ' מדינת ישראל (17.3.21); רע"פ 8755/21 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.21)]. בדחותו הבקשה ברע"פ 6002/22 **ריאבנקו נ' מדינת ישראל (19.9.22)** קבע כב' הש' קרא לגבי החמרת הענישה בעבירות אלימות במשפחה את הדברים הבאים, הרלוונטיים אף לענייננו -

"החמרה זו מבטאת את שאת הנפש כלפי עבירות אלימות שמבוצעות בבני זוג, תופעה שמחייבת הרתעה אפקטיבית על מנת לגדועה מן השורה. אמנם, מעשי המבקש אינם ברף הגבוה של החומרה בתוך גדר סעיף האישום, אך קביעה כי סוג העבירה בו הורשע המבקש היא כזו המאפשרת לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים - זו קביעה שאינה עולה בקנה אחד עם הדין הנוהג".

עמוד 11

10. נפסק לא אחת, כי בעבירות אלימות בכלל, ובעבירות אלימות במשפחה בפרט, אין מקום להורות על ביטול הרשעה, קל וחומר במקרים בהם לא עלה בידי ההגנה להצביע על נזק קונקרטי. כך לדוגמה ב-רע"פ 5860/15 **פלונת נ' מדינת ישראל** (7.9.15) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור לביטול הרשעת המבקשת בתקיפת בן זוג בנסיבות מחמירות, בכך שתקפה את בעלה לשעבר, שרטה אותו בחזהו, בשפתו ובזרועו. בדחותו הבקשה, קבע כב' הש' שהם, כי נסיבותיה האישיות של המבקשת לא נכנסות לגדר המקרים החריגים, בהם יש הצדקה להימנעות מהרשעה, משהוברה כי לא צפוי למבקשת נזק קונקרטי וממשי כתוצאה מהרשעתה וכי **"בסוגיית ההימנעות מהרשעה, יש להצביע על נזק קונקרטי שעלול להיגרם לנאשם, ואין ניתן להסתפק ב'תרחיש תיאורטי' לפיו אפשר שייגרם נזק מעין זה, בנסיבות מסוימות"**. כך גם ב-עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 31737-07-22 **פלונת נ' מדינת ישראל** (26.10.22) - התקבל ערעור של מי שהורשע בתקיפת בת זוג, בכך שסטר בפניה של גרושתו. בית המשפט המחוזי התחשב בלקיחת האחריות, היותו נעדר עבר פלילי ובהליך הטיפול בו שולב ובקבלו הערעור הורה כי חלף המאסר בעבודות השירות - יבצע 600 שעות של"צ. נקבע כי יש לדחות בקשתו לביטול הרשעה בהעדר נזק קונקרטי. על קביעות אלו חזרו גם בתי המשפט המחוזיים [ראו לדוגמה ע"פ (מחוזי-ב"ש) 52057-10-21 **מדינת ישראל נ' אבו עראר** (8.12.21); ע"פ (מחוזי-ב"ש) 3732-09-20 **מדינת ישראל נ' יוסופוב** (27.1.21)]. זאת ועוד, בהינתן חומרת עבירות האלימות במשפחה והענין הציבורי בהרשעת מבצעה - נקבע כי אין מקום להורות על ביטול הרשעה, גם במקרים בהם הוכח נזק קונקרטי [ראו לדוגמה, **ענין פלונת**, אליו הפנה ב"כ הנאשם].

11. עולה מהמקובץ, כי עבירות אלימות בכלל ואלימות כלפי בת זוג שגרמה לחבלה חמורה בפרט, הן עבירות אשר קשה להלום ביטול הרשעה בעטין, מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים. משכך, **סוג העבירה, בנסיבותיה, תומך בהעדפת ההרשעה על פני ביטולה, וביטול ההרשעה בתיק שלפניו יוביל לפגיעה באופן מהותי בשיקולי הענישה אחרים**. אולם לא די בכך כדי לדחות את הבקשה ויש לבחון נושא הפגיעה הקונקרטית בשיקומו של הנאשם.

12. **באשר לפגיעה חמורה בשיקום הנאשם** - הגם ששירות המבחן המליץ לבטל את הרשעתו על מנת שלא לחסום בפניו אפשרויות תעסוקתיות עתידיות בתחומי האבטחה והנדל"ן, תוך התחשבות בגילו המבוגר - הנאשם לא הצביע על נזק קונקרטי כלשהוא שיגרם לו בשל ביטול ההרשעה. נפסק לא אחת, כי לצורך ביטול הרשעה על המבקש להוכיח נזק קונקרטי ולא תרחיש תיאורטי [ראו לדוגמה רע"פ 547/21 **סיטיק נ' מדינת ישראל** (17.3.21); רע"פ 3224/19 **אביב נ' מדינת ישראל** (28.5.19), אליו הפנה ב"כ המאשימה; רע"פ 6819/19 **סרוסי נ' מדינת ישראל** (28.10.19), אליו הפנה ב"כ המאשימה; רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14)].

13. אמנם קיימים מקרים בהם בתי המשפט הורו על ביטול הרשעה מבלי שהוכחה פגיעה קונקרטית בתעסוקה - אולם מקרים אלו נדירים ונפסק לא אחת, כי הם מתאימים לאותם מקרים בהם סוג העבירה לא מחייב הותרת ההרשעה על כנה וכאשר הליך הטיפול והשיקום היה משמעותי מזה שלפניו, ונקבע כי במקרים אלו ניתן היה להיעזר ב-**"מקבילית הכוחות"**. כך קבע כב' הש' דינו ב-עפ"ג (ב"ש) 66903-07-20 **אבו מדיעם נ' מדינת ישראל** (30.12.20) **"ככל שמעשה העבירה חמור יותר, נדרש הנאשם להוכיח פגיעה קונקרטית ולא יהא די בתרחיש תיאורטי או אף בהוכחת מידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי"**. כך קבע גם כב'

הש' ברסלר גונן ב- עפ"ג (ב"ש) 27326-12-21 קיזר נ' מדינת ישראל (9.3.22) "ככל שעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה, כך יידרשו נימוקים אישיים משמעותיים ביותר ומטבע הדברים יקשה על ההגנה להוכיח כי הפגיעה הנובעת מההרשעה אינה מדתית".

14. יישום ההלכות בתיק שלפני מוביל למסקנה, כי בהינתן עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים וחומרת מעשיו - יש צורך בהוכחת פגיעה קונקרטיה משמעותית. משלא עלה בידי הנאשם להראות פגיעה קונקרטיה משמעותית בסיכויי שיקומו - לא ראיתי לנכון להורות על ביטול הרשעת הנאשם.

15. בהתאם לסעיף 40ד ל-חוק העונשין, רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם אם "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". הליך הטיפול שעבר הנאשם לא מוביל לחריגה מהמתחם, קל וחומר בהינתן ייחוס אחריות למתלוננת מבחינת הסיבות שהובילו לביצוע העבירות, כמתואר לעיל ובהינתן המסוכנות להישנות עבירות שהינה ברף הבינוני. אולם, בהינתן הירתמות הנאשם להליך הטיפול, המוטיבציה שהביע, הטיפול שעבר, כמו גם נסיבותיו האישיות המורכבות, הצורך לעודד את הנאשם להמשיך בהליך הטיפול והתרשמות שירות המבחן, כי המשך הטיפול יוביל להפחתת הסיכון להישנות עבירות מצידו - כל אלו מובילים למסקנה כי יש לקבל עתירת המאשימה ולהורות על השתת מאסר ברף התחתון של כל אחד מהמתחמים שקבעתי ולהורות על חפיפה מלאה של העונשים.

סוף דבר

16. מכל המקובץ לעיל, תוך התחשבות בצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 40 ו-40א ל-חוק העונשין, משלא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40 ו-40א ל-חוק העונשין מיום 10.7.2012 - אך מצאתי כי יש למקם את הנאשם ברף התחתון של כל אחד מהמתחמים שקבעתי ולחפוף באופן מלא את העונשים - אני רואה לנכון לגזור על הנאשם עונש כולל לשני האירועים, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת. אשר על כן, **גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **9 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות**, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות.

תחילת בצוע עבודות השירות ביום 20.5.24.

הנאשם יבצע את עבודות השירות - 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום.

ביום 20.5.24, בשעה 08:00 יתייצב הנאשם לצורך קליטה והצבה ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת דרום - סמוך לכלא באר שבע.

אוטובוסים להגעה: 189, 350, 247.

הנאשם מוזהר -

- (1) עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו ובטלפון הנייד שלו;
- (2) עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן כל הפרה או אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל;
- (3) במקום נערכות ביקורות, וכי אי עמידה בביקורת עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל;
- (4) מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה ממכללים אלו עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.

הממונה על עבודות השירות תדווח לבית המשפט עם תום ביצוען של העבודות.

ב. **6 חודשי מאסר על תנאי**, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. **3 חודשי מאסר על תנאי**, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

ד. **2,000 ₪ פיצוי למתלוננת, ע"ת/1 בכתב האישום.**

הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.6.24 וכל 10 בחודש שלאחריו. אם לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הפיצוי לפירעון מיידי. פרטי המתלוננת, ע"ת/1 בכ"א, ימסרו לבית המשפט על ידי ב"כ המאשימה עד ליום 12.5.24. **תשומת לב המאשימה לתקנה 31ב ל-תקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974.**

תשומת לב הנאשם, כי ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני (בשרות עצמי) מרכז גבייה - במספר *35592 או 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות (אינצורן בשוברית שלום).

לא תשמע טענה שהנאשם לא קיבל שוברי תשלום בדואר.

ה. **3,000 ₪ התחייבות**, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים.

על הנאשם להצהיר על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל לשם כפיה, במצטבר לכל עונש מאסר אחר.

ו. הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים מהיום (להלן: צו המבחן).

מובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בצו במבחן - יוחזר עניינו לדין בבית המשפט ודינו ייגזר מחדש.

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, א' אייר תשפ"ד, 09 מאי 2024, במעמד הצדדים.